

Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

13. listopadu 2012 *

„Žaloba na neplatnost — Přístup k dokumentům — Nařízení (ES) č. 1049/2001 — Implicitní odepření přístupu — Lhůta pro podání žaloby — Opožděnost — Zjevná nepřípustnost“

Ve věci T-278/11,

ClientEarth, se sídlem v Londýně (Spojené království),

Friends of the Earth Europe, se sídlem v Amsterdamu (Nizozemsko),

Stichting FERN, se sídlem v Leidenu (Nizozemsko),

Stichting Corporate Europe Observatory, se sídlem v Amsterdamu,

zastoupené P. Kirchm, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené K. Herrmann a C. ten Dam, jako zmocněnkyněmi,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení implicitního rozhodnutí Komise ze dne 22. dubna 2011, kterým se odepírá přístup k některým dokumentům týkajícím se dobrovolných certifikačních systémů, o jejichž uznání byla Komise požádána podle článku 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, s. 16),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a M. van der Woude, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

Právní rámec

- 1 Článek 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331), jenž se týká vyřizování potvrzujících žádostí, zní:

„1. Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v člancích [263 SFEU] a [228 SFEU].

2. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

3. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn zahájit proti němu soudní řízení nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv podle odpovídajících ustanovení Smlouvy o [FEU].“

Skutečnosti předcházející sporu

- 2 Žalobkyně ClientEarth, Friends of the Earth Europe, Stichting FERN a Stichting Corporate Europe Observatory jsou nevládní organizace působící zejména v oblasti ochrany životního prostředí.
- 3 Dopisem ze dne 22. října 2010 zaslaným elektronickou poštou požádaly žalobkyně Evropskou komisi na základě čl. 7 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 o přístup k několika dokumentům týkajícím se dobrovolných certifikačních systémů, o jejichž uznání byla Komise požádána podle článku 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, s. 16) (dále jen „původní žádost“).
- 4 Elektronickým dopisem ze dne 12. listopadu 2010 Komise vyrozuměla žalobkyně o registraci původní žádosti ze dne 22. října 2010 a dále o tom, že lhůta pro odpověď na uvedenou žádost byla prodloužena o 15 pracovních dnů.
- 5 Dopisem ze dne 7. prosince 2010 zaslaným elektronickou poštou Komise odpověděla na původní žádost zpřístupněním jediného dokumentu a odebráním přístupu k ostatním dokumentům, jež byly předmětem původní žádosti.
- 6 Dopisem ze dne 15. prosince 2010 zaslaným elektronickou poštou zaslaly žalobkyně generálnímu sekretariátu Komise na základě čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 potvrzující žádost (dále jen „potvrzující žádost“).
- 7 Dopisem ze dne 12. ledna 2011 zaslaným elektronickou poštou Komise vyrozuměla žalobkyně o registraci potvrzující žádosti dne 15. prosince 2010 a dále o prodloužení o 15 dnů na základě čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001 stanovené lhůty pro odpověď, tj. do 4. února 2011. Komise odůvodnila uvedené prodloužení velkým počtem dokumentů, o jejichž zpřístupnění bylo žádáno, technickou povahou údajů, které obsahovaly, a nutností nového projednání se třetími stranami.

- 8 Dopisem ze dne 3. února 2011 zaslaným elektronickou poštou vyrozuměla Komise žalobkyně o tom, že není s to poskytnout konečnou odpověď ve lhůtě prodloužené do 4. února 2011, a to z důvodu, že požadovaná analýza vyžádaných dokumentů a projednání s dotýcnými útvary v rámci Komise trvalo déle než obvykle. Dodala, že hodlá zaslat konečnou odpověď v co nejkratší možné lhůtě.
- 9 Elektronickým dopisem zaslaným generálnímu sekretariátu Komise dne 23. února 2011 vyjádřily žalobkyně obavy z neexistence odpovědi Komise na potvrzující žádost a vyzvaly ji, aby jim oznámila přesné datum své odpovědi.
- 10 Dopisem ze dne 28. února 2011 zaslaným elektronickou poštou sdělila Komise žalobkyním, že se potvrzující žádost vyřizuje a že učiní vše, co bude možné, aby poskytla konečnou odpověď na uvedenou žádost před koncem března 2011.
- 11 Dopisem ze dne 7. dubna 2011 zaslaným elektronickou poštou upozornily žalobkyně Komisi, že jim dosud nezaslala konečnou odpověď na potvrzující žádost, a vyzvaly ji, aby jim zpřístupnila požadované dokumenty ve lhůtě deseti pracovních dnů počínaje 7. dubnem 2011, přičemž dodaly, že pokud neobdrží uvedenou odpověď do 22. dubna 2011, podají žalobu k Tribunálu proti implicitnímu rozhodnutí o zamítnutí jejich potvrzující žádosti.
- 12 Dopisem ze dne 14. dubna 2011 zaslaným elektronickou poštou vyrozuměla Komise žalobkyně o tom, že z důvodu nového vývoje v dotčené věci a uzavření svých kanceláří „z důvodu Velikonoc od 21. do 25. dubna 2011“ nebude s to poskytnout konečnou odpověď na potvrzující žádost do 22. dubna 2011, avšak že mohou očekávat, že obdrží odpověď krátce po tomto datu.
- 13 Dopisem ze dne 18. dubna 2011 zaslaným elektronickou poštou upozornily žalobkyně Komisi, že období velikonočních svátků je irelevantní vzhledem k tomu, že potvrzující žádost byla zaslána a zaregistrována dne 15. prosince 2010 a že od podání uvedené žádosti uplynulo 83 pracovních dnů, tj. 68 pracovních dnů přesahujících maximální lhůtu pro vyřízení potvrzující žádosti a 53 pracovních dnů po všech případných zákonných prodlouženích uvedené lhůty podle ustanovení nařízení č. 1049/2001.
- 14 Rozhodnutím ze dne 19. září 2011 přijala Komise v odpověď na potvrzující žádost ze dne 15. prosince 2010 výslovné rozhodnutí, které se týkalo části požadovaných dokumentů (dále jen „první výslovné rozhodnutí“).

Řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 25. května 2011 podaly žalobkyně projednávanou žalobu proti implicitnímu rozhodnutí o zamítnutí jejich potvrzující žádosti, které bylo podle názoru žalobkyň přijato dne 22. dubna 2011 (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 16 Dne 2. dubna 2012 bylo účastníkům řízení oznámeno rozhodnutí Tribunálu o zahájení ústní části řízení a o stanovení data jednání na 5. června 2012.
- 17 Dopisem ze dne 17. dubna 2012 informovala Komise Tribunál o tom, že dopisem ze dne 3. února 2012 (dále jen „druhé výslovné rozhodnutí“), který žalobkyně obdržely doporučeně dne 8. února 2012, přijala druhé výslovné rozhodnutí týkající se požadovaných dokumentů, jež nebyly předmětem prvního výslovného rozhodnutí. Podle uvedeného dopisu dochází Komise výslovně k závěru, že došlo k zániku právního zájmu žalobkyň na podání žaloby, takže v projednávané věci již není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé, a kromě toho se dovolává zjevné nepřipustnosti žaloby proti napadenému rozhodnutí. Žaloba byla totiž podána po uplynutí lhůty pro podání žaloby na neplatnost. Napadené rozhodnutí, jakožto implicitní rozhodnutí, bylo přijato v den uplynutí předepsané lhůty uvedené v čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001, a sice dne 4. února 2011.

- 18 Dopisem ze dne 4. května 2012 předložily žalobkyně na žádost Tribunálu vyjádření k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé podanému Komisi.
- 19 Dopisem ze dne 29. června 2012 předložily žalobkyně na žádost Tribunálu vyjádření k nepřípustnosti žaloby vznesené incidenčně Komisí v dopise ze dne 17. dubna 2012 z důvodu, že uvedená žaloba byla podána opožděně.

Návrhová žádání účastnic řízení

- 20 Žalobkyně původně navrhovaly, aby Tribunál:
- určil, že Komise porušila článek 4, a konkrétně jeho odstavce 2, 3 a 6 nařízení č. 1049/2001, jakož i čl. 8 odst. 1 a 2 téhož nařízení;
 - určil, že Komise porušila čl. 4 odst. 1 až 4 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí, uzavřené dne 25. června 1998 a schválené jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2005/370/ES ze dne 17. února 2005 (Úř. věst. L 124, s. 1, dále jen „Aarhuská úmluva“);
 - určil, že Komise porušila čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13);
 - zrušil implicitní rozhodnutí o odepření přístupu k požadovaným dokumentům;
 - vydal příkaz na základě čl. 9 odst. 4 Aarhuské úmluvy, kterým bude Komisi uložena povinnost ve stanovené lhůtě poskytnout přístup ke všem požadovaným dokumentům, nejsou-li chráněny absolutní výjimkou podle čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1049/2001;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení, včetně nákladů vynaložených všemi vedlejšími účastníky.
- 21 Komise původně navrhovala, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou v rozsahu, v němž se týká 63 dokumentů zpřístupněných na základě rozhodnutí ze dne 19. září 2011;
 - rozhodl o náhradě nákladů řízení podle práva.
- 22 V dopise ze dne 17. dubna 2012 Komise navrhla, aby Tribunál:
- zamítl žalobu jako bezpředmětnou;
 - podpůrně odmítl žalobu jako zjevně nepřípustnou.
- 23 V dopise ze dne 4. května 2012 žalobkyně navrhly, aby Tribunál:
- určil, že vzhledem ke zřejmým průtahům v řízení způsobeným Komisí – ve zjevném rozporu s unijními pravidly o přístupu k dokumentům a transparentnosti – žalobkyně již nemají praktický zájem na vydání rozsudku a že v projednávané věci již neexistuje zájem na vydání rozhodnutí ve věci samé;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení v souladu s článkem 87 jednacího řádu Tribunálu.

Právní otázky

- 24 Podle článku 111 jednacího řádu platí, že je-li žaloba zjevně nepřijatelná, může Tribunál, aniž by pokračoval v řízení, rozhodnout usnesením obsahujícím odůvodnění. Mimoto podle článku 113 uvedeného jednacího řádu může Tribunál kdykoliv bez návrhu po vyslechnutí účastníků řízení rozhodnout, zda jsou splněny nepominutelné podmínky řízení. Tribunál pokládá projednávanou věc za dostatečně objasněnou písemnostmi předloženými a vysvětleními podanými účastníky řízení během písemné a ústní části řízení, takže není namístě v řízení pokračovat.
- 25 V dopise ze dne 17. dubna 2012 založeném do spisu v projednávané věci jako návrh na nevydání rozhodnutí ve věci Komise zaprvé tvrdí, že jelikož po druhém výslovném rozhodnutí doručeném žalobkyním dne 8. února 2012 žalobkyně nepodaly žalobu na neplatnost proti tomuto rozhodnutí ve stanovené lhůtě, ani nezměnily svou žalobu s ohledem na uvedené rozhodnutí, ztratily svůj zájem na podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, takže Tribunál by měl vyslovit, že v projednávané věci není namístě vydat rozhodnutí ve věci samé.
- 26 Zadruhé, aniž by vznesla námitku nepřijatelnosti samostatným podáním ve smyslu čl. 114 odst. 1 jednacího řádu, Komise podpůrně namítá zjevnou nepřijatelnost žaloby v tom, že byla podána po uplynutí lhůty stanovené žalobkyním pro zpochybnění legality napadeného rozhodnutí. V této souvislosti Komise tvrdí, že uvedená lhůta uplynula dne 14. dubna 2011.
- 27 Ve svých vyjádřeních k návrhu Komise na nevydání rozhodnutí ve věci samé, jak byla formulována v jejich dopise ze dne 4. května 2012, žalobkyně zaprvé tvrdí, že žaloba směřuje proti implicitnímu rozhodnutí Komise, jehož datum určily na 22. duben 2011 na základě své korespondence s Komisí v období od 14. do 18. dubna 2011. Zadruhé popírají, že druhé výslovné rozhodnutí jim bylo doručeno dne 8. února 2012. Uvedené rozhodnutí bylo totiž doručeno pouze jedné ze žalobkyň. Zatřetí žalobkyně v podstatě uznávají, že již nemají zájem na získání přístupu k dokumentům, o které požádaly a ke kterým jim Komise odepřela přístup ve druhém výslovném rozhodnutí. Začtvrté žalobkyně poukazují na to, že Komise neprávem tvrdí, že lhůta pro podání žaloby na neplatnost proti druhému výslovnému rozhodnutí uplynula. V každém případě mají po přijetí tohoto druhého výslovného rozhodnutí právo změnit návrhová žádání a právní důvody uvedené v žalobě v projednávané věci. Žalobkyně nicméně potvrzují, že uznávají, že již nemají praktický zájem na vydání rozsudku, a že tedy v projednávané věci již neexistuje zájem na vydání rozhodnutí ve věci samé.
- 28 V odpovědi na organizační procesní opatření Tribunálu týkající se dodržení lhůty pro podání žaloby v projednávané věci žalobkyně v podstatě tvrdí, že z jejich korespondence s Komisí v období od 3. února do 18. dubna 2011, a zejména ze závazků přijatých a obnovených při těchto příležitostech Komisí přijmout výslovné rozhodnutí co nejdříve, vyplývá, že se mohly oprávněně domnívat, že k přijetí implicitního rozhodnutí nedošlo po uplynutí předepsané lhůty dne 4. února 2011, nýbrž pozdějšího dne, který určily na 22. dubna 2011.

Závěry Tribunálu

- 29 Navzdory návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé podanému výslovně Komisí v jejím dopise ze dne 17. dubna 2012, Tribunál po vyslechnutí účastnic řízení rozhodl přezkoumat z úřední povinnosti přípustnost projednávané žaloby s ohledem na lhůtu, kterou měly žalobkyně pro její podání.
- 30 Zaprvé Tribunál připomíná, že podle ustálené judikatury má lhůta pro podání žaloby kogentní povahu, jelikož byla stanovena za účelem zajištění jasnosti a jistoty právních situací a za účelem zabránění jakékoli diskriminaci nebo svévolnému zacházení při výkonu spravedlnosti, je na unijním soudu, aby ověřil i bez návrhu, zda uvedená lhůta byla dodržena (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. ledna

1997, Coen, C-246/95, Recueil, s. I-403, bod 21, a usnesení Tribunálu ze dne 4. dubna 2008, Kulykovska-Pawlowski a další v. Parlament a Rada, T-503/07, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí, bod 6).

- 31 Podle stejné ustálené judikatury nejsou lhůty pro podání žaloby na uvážení soudu ani účastníků řízení (rozsudky Tribunálu ze dne 15. března 1995, Cobrecap a další v. Komise, T-514/93, Recueil, s. II-621, bod 40; ze dne 14. července 1998, Hauer v. Rada a Komise, T-119/95, Recueil, s. II-2713, bod 22, a usnesení Tribunálu ze dne 25. června 2003, AIT v. Komise, T-287/02, Recueil, s. II-2179, bod 20).
- 32 Zadruhé Tribunál připomíná, že podle ustálené judikatury jak Soudní dvůr, tak Tribunál odmítají uznat, že pouhé nepřijetí rozhodnutí orgánem je považováno za implicitní rozhodnutí, s výjimkou existence výslovných ustanovení, která by stanovovala lhůtu, po jejímž uplynutí by se mělo za to, že takové rozhodnutí orgánu, který měl zaujmout stanovisko, bylo přijato, a která by vymezovala obsah tohoto rozhodnutí, neboť jinak by došlo ke zpochybnění systému procesních prostředků zavedeného Smlouvou o FEU (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. prosince 2004, Komise v. Greencore, C-123/03 P, Sb. rozh. s. I-11647, bod 45; rozsudky Tribunálu ze dne 13. prosince 1999, SGA v. Komise, T-189/95, T-39/96 a T-123/96, Recueil, s. II-3587, bod 27, a ze dne 9. září 2009, Brink's Security Luxembourg v. Komise, T-437/05, Sb. rozh. s. II-3233, bod 55).
- 33 Podle čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 je přitom skutečnost, že orgán neodpoví na potvrzující žádost v předepsané lhůtě ve smyslu čl. 8 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení, považována za zamítavou odpověď a opravňuje žadatele k zahájení soudního řízení proti orgánu v souladu s ustanoveními Smlouvy o FEU.
- 34 V projednávané věci je ostatně mezi účastníky řízení nesporné, že napadeným aktem je implicitní zamítavé rozhodnutí ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001. V této souvislosti Tribunál poukazuje na to, že, jak vyplývá z písemností ve spise, ke dni podání žaloby na neplatnost, tj. dne 25. května 2011, Komise neodpověděla na potvrzující žádost žalobkyně ze dne 15. prosince 2010 a že na základě výše uvedeného článku nařízení č. 1049/2001 se žalobkyně podáním své žaloby domáhaly zpochybnění legality toho, co představovalo zamítavou odpověď Komise.
- 35 Zatřetí je třeba připomenout, že podle čl. 263 šestého pododstavce SFEU musejí být žaloby na neplatnost podány ve lhůtě dvou měsíců, a to podle okolností ode dne vyhlášení příslušného aktu, dne jeho oznámení navrhovateli nebo dne, kdy se o něm navrhovatel dozvěděl.
- 36 S ohledem na výše uvedená ustanovení Smlouvy je třeba nejprve určit datum, kdy bylo napadené rozhodnutí z právního hlediska přijato, a poté vypočítat lhůtu pro podání žaloby, kterou měly žalobkyně ke zpochybnění legality uvedeného rozhodnutí.
- 37 Pokud jde o určení data, kdy bylo napadené rozhodnutí z právního hlediska přijato, je třeba poukázat na to, že, jak vyplývá ze znění třináctého bodu odůvodnění nařízení č. 1049/2001, aby se zajistilo úplné dodržování, a tedy plná účinnost práva na přístup veřejnosti k dokumentům spadajícím do působnosti tohoto nařízení, stanovil zákonodárce doplnění dvoufázového správního řízení upraveného v člancích 7 a 8 uvedeného nařízení o možnost podat žalobu k soudu. To je konkrétně případ implicitních zamítavých rozhodnutí ve smyslu čl. 8 odst. 3 uvedeného nařízení.
- 38 Je třeba dodat, že odkaz v čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 na pojem předepsané lhůty namísto odkazu na pevně stanovenou lhůtu lze vysvětlit tím, že se na základě čl. 8 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení může délka doby pro vyřízení potvrzující žádosti pohybovat v rozmezí od 15 pracovních dnů do 30 pracovních dnů od registrace žádosti. V důsledku toho musí být délka předepsané lhůty ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 vypočítána v každém konkrétním případě s ohledem na průběh vyřizování dotýčným orgánem potvrzujících žádostí, které mu byly předloženy, v souladu s čl. 8 odst. 1 a 2 nařízení č. 1049/2001.

- 39 V projednávaném případě Tribunál zaprvé poukazuje na to, že je mezi účastníky řízení nesporné, že lhůta pro odpověď na potvrzující žádost, jež byla zaregistrována službami Komise dne 15. prosince 2010, kterou měla Komise poté, co byla prodloužena o 15 pracovních dnů na základě čl. 8 odst. 2 nařízení č. 1049/2001, uplynula dne 4. února 2011. S ohledem na ustanovení nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny (Úř. věst. L 124, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 51), na seznam svátků v roce 2010 (Úř. věst. 2008, C 166, s. 18) a na seznam svátků v roce 2011 pro orgány Evropského společenství (Úř. věst. 2009, C 230, s. 10), je třeba učinit závěr, že tento výpočet lhůty pro odpověď na potvrzující žádost není stížen žádnou vadou. V důsledku toho předepsaná lhůta ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 uplynula v projednávané věci dne 4. února 2011.
- 40 Ze všech úvah uvedených výše v bodech 35 až 39 vyplývá, že napadené rozhodnutí mající formu implicitního zamítavého rozhodnutí bylo přijato dne 4. února 2011.
- 41 Pokud jde o výpočet lhůty, v níž měly žalobkyně podat svou žalobu na neplatnost napadeného rozhodnutí, lhůta pro podání žaloby uvedená v článku 263 SFEU počala běžet v souladu s čl. 101 odst. 1 jednacího řádu dne 5. února 2011 a uplynula v souladu s čl. 102 odst. 2 jednacího řádu dne 14. dubna 2011, to znamená více než měsíc před podáním žaloby dne 25. května 2011.
- 42 Argumenty žalobkyň na tomto závěru nic nemění.
- 43 Je totiž třeba nejprve konstatovat, že Komise zajisté v dopise ze dne 3. února 2011 výslovně uvedla, že hodlá zaslat konečnou odpověď na potvrzující žádost v co nejkratší možné lhůtě, dále v dopise ze dne 28. února 2011, že učiní vše, co bude možné, aby poskytla takovou odpověď před koncem března 2011, a konečně v dopise ze dne 14. dubna 2011, že má v úmyslu zaslat takovou odpověď krátce po 22. dubnu 2011. S ohledem na výslovné závazky přijaté písemně Komisí tak Komise vůči žalobkyním projevila úmysl přijmout v krátké době během prvního pololetí roku 2011 konečnou odpověď na potvrzující žádost.
- 44 Dále Tribunál poukazuje na to, že v dopise ze dne 7. dubna 2011 žalobkyně výslovně Komisi upozornily, že pokud neobdrží konečnou odpověď na svou potvrzující žádost do 22. dubna 2011, podají žalobu na neplatnost implicitního rozhodnutí přijatého podle jejich názoru v uvedený den.
- 45 Tribunál je však názoru, že žádná ze dvou okolností uvedených v bodech 43 a 44 výše nemohla mít za následek posunutí data přijetí implicitního rozhodnutí na 22. dubna 2011, jak se žalobkyně patrně v rozhodné době domnívaly a jak tvrdily ve svých vyjádřeních k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé i v dopise ze dne 29. června 2012.
- 46 Jak Tribunál připomněl v bodě 31 výše, z ustálené judikatury totiž vyplývá, že lhůty pro podání žaloby nejsou na uvážení soudu ani účastníků řízení. Avšak vzhledem k tomu, že se žalobkyně domnívaly, jak vyplývá z dopisů ze dne 4. května a 29. června 2012 vzhledem ke korespondenci mezi nimi a Komisí, že implicitní zamítavé rozhodnutí ve smyslu čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 bylo přijato dne 22. dubna 2011, měly zjevně v úmyslu přizpůsobit si lhůtu pro podání žaloby na neplatnost posunutím data přijetí uvedeného rozhodnutí, a v důsledku toho data, od kterého lhůta pro podání uvedené žaloby začala běžet, jakož i data, k němuž uplynula.
- 47 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že žaloba musí být z důvodu jejího opožděného podání odmítnuta v plném rozsahu jako zjevně nepřipustná.

K nákladům řízení

- 48 Podle čl. 87 odst. 3 prvního pododstavce jednacího řádu může Tribunál z mimořádných důvodů rozdělit náklady řízení.

- 49 V tomto ohledu má Tribunál za to, že mnohonásobné výslovné závazky přijaté Komisí v jejích dopisech ze dne 3. února, 28. února a 14. dubna 2011, jak jsou uvedeny Tribunálem v bodě 43 výše, mohly vyvolat u žalobkyní legitimní očekávání bezprostředního přijetí konečné odpovědi na potvrzující žádost ze dne 15. prosince 2010. Jak to vyplývá z jejich vyjádření k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé, žalobkyně tedy mohly zajisté neprávem, avšak zcela pochopitelně vzhledem k výslovným závazkům přijatým Komisí, očekávat, že vyřizování uvedené žádosti pokračuje a že datum uplynutí předepsané lhůty bylo posunuto.
- 50 Kromě toho je nutné konstatovat, že v rozporu s výslovnými závazky přijatými Komisí v jejích dopisech ze dne 3. února, 28. února a 14. dubna 2011 přijmout v krátké době konečnou odpověď na potvrzující žádost byla uvedená odpověď konečně poskytnuta až 3. února 2012, tj. bez jednoho dne rok od předepsané lhůty ve smyslu článku 8 nařízení č. 1049/2001. Komise tedy zjevně a závažně překročila uvedenou lhůtu.
- 51 S ohledem na tyto mimořádné okolnosti, kterými se vyznačuje vyřízení potvrzující žádosti Komisí, je spravedlivé, aby posledně jmenovaná nesla své náklady řízení a nahradila tři čtvrtiny nákladů vynaložených žalobkyněmi. Žalobkyně ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.**
- 2) **Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí tři čtvrtiny nákladů ClientEarth, Friends of the Earth Europe, Stichting FERN a Corporate Europe Observatory, které ponese čtvrtinu vlastních nákladů řízení.**

V Lucemburku dne 13. listopadu 2012.

Vedoucí soudní kanceláře
E. Coulon

Předsedkyně
I. Pelikánová